

Tekst: Jochem Everse

Lezers en Jaap, het verkrijgen van de pen in deze situatie is niet geheel optimaal, toch bedankt ervoor! Ik hoor dat Siberië erg mooi is, deze tijd van het jaar. Bovendien kan een beetje lichamelijke inspanning, al dan niet in een kobaltmijn, volgens de plaatselijke autoriteiten van Siberië geen kwaad.

Het afgelopen jaar ben ik het kleine beetje overzicht van financiën binnen Scintilla dat ik rijk dacht te zijn compleet kwijtgeraakt. En, om de donderbui die huidige bestuurders nu wellicht voelen hangen even te omzeilen, geheel door eigen schuld (bestuur: jullie doen volgens mij prima werk want de vereniging is actief en de koffie is nog steeds gratis!).

Dit heeft als naar gevolg dat ik nu niet meer weet of er te weinig, genoeg of teveel geld is binnen onze vereniging en dat ik dus ook niet weet of er binnenkort weer een lunch met broodjes is om de meest krankzinnige plannen bij te brainstormen. Daarom het zekere voor het onzekere en een korte brainstorm.

Verenigingen met teveel geld, zoals misschien Scintilla nu, kunnen volgens mij best eens kijken naar klassieke academische vorming. Deze breedtevorming zou geen slechte toevoeging zijn aan de disciplinaire vorming die de heersende researchtraditie met zich meezult. Misschien zit de gemiddelde student Elektrotechniek er niet op te wachten. Mensen dingen opdringen is natuurlijk nooit goed. Toch zijn er misschien mensen die zich een heel klein beetje meer zouden willen interesseren in compleet andere richtingen zoals kunst of taal. Maar niet zoveel als in een minor zou moeten.

De mogelijkheden die onze universiteit hiervoor biedt zijn mij ook niet bekend, misschien zou ik de website van de Student Union eens moeten doorspitten. Toch is het leuk om naast de technische lunchlezingen ook eens compleet andere lezingen aan te horen die meer zijn bedoeld om de bezoekers te enthousiasmeren zich te verdiepen in de bredere academische vorming.

Voor concrete invulling van dit idee laat ik de jongere garde zijn slag slaan en daarom geef ik ook de pen door aan Rick van Keken. Heer van Keken, aan u het woord!

De waarheid achter K3

Tekst: Eagle Erwin

Zoals vele bekenden van mij weten, heb ik een wat afwijkende muzieksmaak voor mijn leeftijd. Hoewel ik ook graag luister naar de volwassen singles die Armin van Buuren produceert, irriteer ik ook wel eens mensen met het plaatsen van opzweepende muziek van de Duitser Günther in de playlist van Scintilla.

Het meeste commentaar krijg ik echter als mijn drie grote idolen Karen, Kristel en Kathleen, beter bekend als de groep K3, de playlist sieren. Ik geef toe, als je ineens 100 keer 'Kuma He' in de playlist ziet staan, dan schrik je misschien wel even. Het probleem is echter dat mij dikwijls een tweetal verwijten wordt gemaakt.

Het eerste verwijt is dat ik de muziek opzet om mensen om mij heen te irriteren. Dat moet ik echter ontkrachten: ook als ik alleen thuis en in een vrolijke bui ben, klinkt, naast mijn enthousiaste gezang, de muziek van K3 uit de speakers. Tevens kon ik laatst de uitgelezen mogelijkheid om een live-concert van K3 bij te wonen in Enschede niet aan me voorbij laten gaan en stond ik dus tussen de overwegend kleuters en moeders op de nieuwste single te stuiteren. Op dat moment irriteerde ik (vermoedelijk) geen of zeer weinig omstanders en de eventueel aangewakkerde irritatie zou zeker geen €25,- waard zijn.

Het tweede verwijt is dat ik te oud zou zijn voor K3. Ik geef toe, je hebt geen enorme levenservaring nodig om veel van de teksten te begrijpen en het grote aantal minderjarigen op het concert lijkt daarvan een bewijs. Het bestuderen van enkele songteksten zou de mening van veel mensen toch enigszins moeten veranderen. Een citaat uit de single "Heya Mama":

hittegolf in m'n hart
laat mij vanavond naar
je kamer komen
in duizend hete
dromen

**"K3 is nog
niet zo
kinderachtig"**

ik wil jou jij wil mij
slaap nu maar zacht en laat je ramen
open
ik kom er aangeslopen

doe het heel zachtjes
geen kreetjes en geen lachjes
heel zachtjes

Het kan aan mijn perverse gedachtes liggen, maar hoe ik me ook inleef in de kleuters, ik weet niet wat hier nog meer mee bedoeld wordt dan wat ik in eerste instantie denk. Of wat dacht je van het 'onschuldige' liefdeskapitein:

En dan draag ik een matrozenmuts
En niet veel meer dan dat (Oh la la!)

Dat de interpretatie daarvan hetzelfde is als de bedoeling, bleek wel uit een quote tijdens het concert, toen Karen haar liefdeskapitein kwijt was. "Waar is mijn liefdeskapitein?", vroeg ze. Hierop werd geantwoord: "Die zit in jouw doos!". De lach die alleen mijn meegereisde huisgenoot en ik voortbrachten, gaf aan dat deze humor te hoog gegrepen is voor de kindertjes van rond de vier jaar oud.

Zo zie je maar, K3 is nog niet zo kinderachtig als het soms lijkt. En als je maar vol overgave meezingt, maken veel liedjes van de Belgische dames je nog vrolijk ook. Ik wens jullie een Keileuke Zomer!

*De mening van Erwin wordt niet
noodzakelijkerwijs gedeeld door de
rest van de Cobra Destroyers - red.*